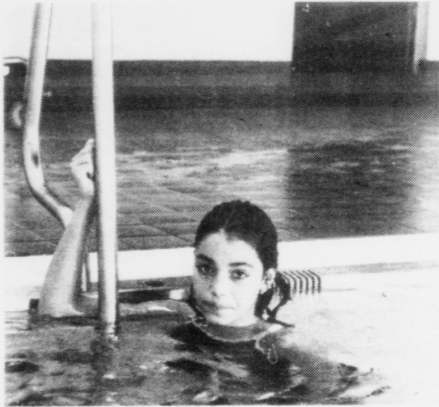

Svimjarar í venjingarlegu

Ein av svimjarunum hjá Ægir á Smá-unglingalandsliðinum er Sita Rajani, ið er fodd 13. november 1971. Besta avrik hennara er á 100 m. fri har hon nýtti 1.16.2 um teinin

Smá-unglingalandsliðið í svimjing hevði sína fyrstu venjingarlegu 12. til 14. apríl og varð hon hildin í Lørvík. Svímjarnir megnaðu at svimja 15 km., ella 900 ferðir aftur og fram, í einum 16 2/3 metur hylí.

Ætlanin er, at hava triggar venjingarlegur áðrenn summarfrítíðina, og verða tær 2-5. maí í Vági, 7-9. juni í Klaksvík og 29-30. juni í Havn.

Á hesum venjingarlegum vilja svímjarnir saman við venjarunum, fyri teir seg so væl sum møgulegt til at luttaka í eini altjóða kapping í Halsingborg í Svøríki í døgunum 7-8. juli.

Undirtøkan av Smá-unglingalandsliðinum tók

ist at vera goð og vistu svímjarnir stóran áhuga og vilja til venjingina í Lørvík; men kortini hava 3 svímjarnir boða svímjarsambandinum frá, at teir ikki kunnu vera við til venjingina av ymiskum orsøkum.

Tað praktiska arbeiði av landsliðinum, tekur ein sokalla landsliðsnevnd sær av og er hon vald av Svímjarsambandinum. Arbeiðið er, at skipa fyri venjing, útvega innivist til venjingarlegurnar og annað, ið kann taka seg upp.

Tann næsta kappingin ið Svímjarsambandið skipar fyri er FM 85, ið verður hildið í Klaksvík í døgunum 18-19. maí.

Jóhannes Nysted frá Vágs Svímjifelag vøkur við Smá-unglingalandsliðinum. Hann er foddur 9. juni 1970 og er besta tíð hansara á 100 m. fri 1.07.3

Úr fót bóltssøguni

Í hesum blaði greiður Árni Dahl í stuttum frá tá Ítróttasamband Føroya varð sett á stovn í 1939 og greiðir eisini frá fyrsta føroyska landsdystinum aftaná seinna heimsbardaga — í 1948.

Tað var hetta sama árið — 1939 — at menn tóku seg saman at seta á stovn ítróttarsamband við tí í hyggju at samskipa allan ítrótt her heima á landi, fáa gongd á landskappingar í teim ymsu ítróttargreinunum, skipa fyri landsdystum millum Føroyar og grannar okkara og annars vera millumlið millum føroysk feløg og útlendsk.

Ítróttarsambandið Føroya fekk ikki tey bestu arbeiðskor í byrjan, tí longu fimm dagar aftaná stovningardagin, varð Danmark hersett av týskinum, og Føroyar harvið luttakari í hesum lemjandi harða og mannalivstýnandi bardaga. Kriggið hevði fyr ítróttina ta gagnligu ávirkan, atnógv fólk — væl fleiri enn framanundan — var vorðið heima fólk, og tað eydnaðist ISF longu í 1942 at skipa fyri føroyameistaraskapskapping í fót bólti, og árið eftir var FM kapping eisini hildin í hond bólti.

Menn fyr í samstarvi við útheimin var heimsbardagin 100% forandi, og tað gingið enn tá try á aftaná bardagalok, áðrenn lond vóru so mikið styrknaði, at tey aftur fóru at hugsa um samstarv á ítróttarókinum.

Dysturin um Allan Adam skildrið

Føroyar—Hetland 4-1 (2-1)

Leikstaður: Tórshavn

Leikdagfesting: 29. juli

Lið foyringar:

Marius Mikkelsen, HB — Hjørleif Hansen, B36, Kjartan Nattestad, B36 — Mortan Niclasen, KI, Meinhard Arge, HB, Jógvan Debes, B36 — Arnhold Hansen, B36, Jógvan Johansen, HB, Mourits Jacobsen, KI, Wenningsted Mortensen, HB, Herluf Mikkelsen, B36.

Lið hetlendinga:

W. Thomsen, A. Keith, W. Burgoyne, R. Garriack, A. K. Robertson, B. Wiseman, K. Groat, R. Sutherland, B. Burgess, T. Williamson, W. Knight.

Mál føroyska liðsins:

Jógvan Johansen 2, Wenningsted Mortensen 1, Arnhold Hansen 1.

Mál hetlenska liðsins: B. Burgess 1.

Dómari: Steingrímur Joensen, Klaksvík.

Sum tað sæst av árstolunum, gingi 13 ár, áðrenn samstarv varð uppafturtikið millum Føroyar og Hetland. Dystur varð leiktur í Havn ólavsøkadag 1948, og sigraði føroyska landsliðið við 4-1.

Um dystin skrivaði Ítróttartíðindi:

«Ólavsøkadagur kom við lítlum lýggjum vestanfleyri og ongari sól. Betri fót bóltssøður kundi tú ikki ynskja sær. Mikil mannfjöld leitaði sær niðan í Gundadal, longu hálvan tíma áðrenn dystur byrjaði. Har veittraði okkara og teirra merki, og Havnar hornorkestar blásti so lýstíliga, so hýrurin á fólk var sera goður. Fyrst hetlendingar, so okkara menn í nýggjum hvít-bláreyðum búna komu so á vøllin. Tónarnir aldaðu nú mjúkir og goðsligir, so ljóðaði aftur harðligt gongulag frá miðjum vølli, har or-

kestrið stóð. Myndasmíðirnir flaksaðu runt við tølum teirra, spennin vaks — landsdystkenslur stóðu prentaðar á hvørjum enni í Gundadali tann dagin.

Tá tjóðsangirnir vóru leiktir, stillaðu liðini upp. Vinnuvegir, fólkatal, óbyggjalega og veðurlag hetlendinga eru so meinlik okkara, at vit fullvæl kunnu siga, at her hittast javnlíkar. Á okkara landsliði vóru 9 mans úr høvuðsstaðnum, og á teirra liði vóru allir úttan ein, miðframherjin B. Burgess, úr Lørvíkini. Burgess er Skálavíkskingur.

Tá leikur byrjaði, vóru 15-1600 áskoðarar í Gundadali — fleiri enn nakrantíð áður, og ikki kann sigast annað, enn at teir fingi eina frálíka løtu. Hóast føroyingar høvdu fastatøkur á hetlendingum frá leiksbyrjan, fingi hetlendingar fyrsta málið longu í 2. min. Hetta mál var so mikið óvandaligt, at mangir vóru teir, sum snúðu huganum heim til Kriss, ið heima lá við heilaskjálvt. Fjálrtur kom á Marius, men hann menti seg aftur — ja, gjørdist so stinnur, at vit, sum frá leið, høvdu fult álit á honum, og hann sveik ikki. Leikur varð nú framdur við miklari ferð — menn sluppu nú at royna seg í treystleika og skjótleika. Hetlendingar vóru ímillum, sum vóru sera skjóttir, men okkara góvu teimum onki eftir — heldur vóru fleiri, eitt nú Mortan knappskjótari. Vakra short-passing lagið, sum hetlendingar sýndu ólavsøkaftan (móti Býliðnum) og sum hugtók okkum, samstundis sum tað gjørdi okkum bangin, eydnaðist ikki so væl henda dystin. Tað mundi standast av tí, at mótsøðan nú var sterkari. Um 30 min. vóru farnir, áðrenn atsóknir okkara góvu úrslit: inni á brotsteiginum misskiltu Burgoyne og Robertson hvønnannan, og Jógvan, ið frálíkur er at leggja framvið, smekkaði til, 1-1 og fagnarrópin aldaðu oman og niðan í Gundadali. Nú royndu báðir partar at leggja hvør annan eftir ikki bert í skjótleika og kynstri, men so sanniliga eisini í sámlígeit, og 3. min. áðrenn hálvleiki lyfti 'Alli' vakran bót innfyri, 'Venna' stakk seg upp, setti høvðið á, og bólturin brast í netið 2-1.

2. hálvleikur. Tann munur, vit høvdu í fyrsta hálvleiki, var vaksandi í øðrum, vit vóru tryggari nú, okkara menn góvu sær stundir at taka tað fram teir høvdu lært (danin Arne Rasmussen hevði vant landsliðið) — út kom innispunnit tógv.

Ungi Groat (16 ár), sum brogdini gjørdi dagin fyrri, formáddi sær lítlið mót Jógvan Debes og Kjartani. Hann halsaði seinni um og flutti inn sum innari, men tá var hvaðna verri, tá kom hann í holt við Meinhard. — Men hann kemur aftur í gráum kálvsinni. Hann verður ikki lættur at syfta í 1950, tá vit hittast aftur í Lørvíkini.

Væl inni í hesum hálvleiki eydnaðist tað Alla at skjóta 3. málið, og punktum setti Jógvan við tí 4. málinum. Landsdysturin Hetland-Føroyar endaði við 1-4, og vit vunnu stásiliga skjóldrið, sum harri Allan Adam hevur sett út og hartil steypið, sum vinir ítróttssins í Havn settu út til henda dyst.

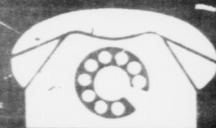
Dómari í hesum dysti var klaksvíkingurin Steingrímur Joensen. Annars er at nevna, at ISF í samband við henda landsdyst hevði latið gera landsliðsnál, sum allir leikarar, ið koma á landsliðið, skulu fáa. Nálín er úr silvuri. Leikar maður 5 landsdystir, fær hann gullnálin.

Tit ringja

— vit skriva

Ringið telefon

11820

Orkestrið

Ørvarr

spælir til dans.

TF. 15031

TAGE NIELSEN'S
HELSESTUDIO
FORM & FIGUR

v. Vilhelm & Jaspur
gevvur tær meira fyrri peningin